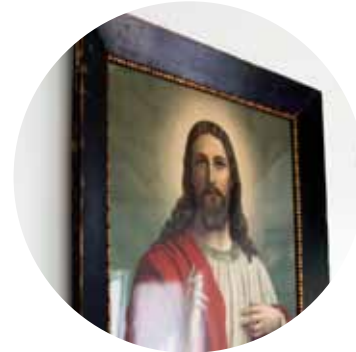

Is er iemand bij u ziek (aan het eind van zijn/haar krachten)? Laat hij dan de oudsten van de gemeente tot zich roepen, zodat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam van de Heer. En het gebed van het geloof zal degene die uitgeput is redden en de Heer zal hem oprichten. (Jakobus 5: 13-16)

Connie Hoosbeek kreeg vijf jaar geleden de diagnose borstkanker met regionale uitzaaingen. In haar strijd tegen de ziekte had ze veel steun aan haar geloof. 'Voor elke behandeling plugde ik de stekker er bij God in, Hij stuurde dan kracht naar beneden.'

Connie: 'Niet alle gevoelens die ik heb voor God zijn goed uit te leggen.'

Ik heb echt ervaren dat God mijn vriend is

Tekst: Miloe van Beek ~ Foto's: Eline Hensen

An de gekreukelde bladzijdes is te zien dat Connie Hoosbeek (40) haar Bijbel veel heeft gelezen. Tijdens haar ziekte ontdekte ze Jakobus 5. Het werd haar favoriete vers. 'Toen ik het voor het eerst las, wilde ik zelf ook gezalfd worden.' Een voorganger uit haar kerk zalfde Connie thuis met olie en vroeg haar waar ze voor wilde bidden. 'Dat ik nog dertig jaar mag leven,' antwoordde ik. We hebben samen gebeden en ik voelde me zo dichtbij God. Ik ervoer Zijn kracht en grootheid. Het was zo hoopvol, er viel een last van mijn schouders.' Connie twijfelt af en toe over haar woorden als ze spreekt over haar geloof. Ze wil niet zweverig overkomen. 'Niet alle gevoelens die ik heb voor God zijn goed uit te leggen, maar ik wil wel graag vertellen wat God voor mij betekent en hoe Hij me kracht heeft gegeven in de zwaarste tijd van mijn leven.'

Terwijl haar man Erik tosti's maakt voor jongste dochter Amé (6), schenkt Connie bietensap in en vertelt over de vrijdagavond in 2007 toen ze een knobbel in haar borst voelde. 'We hadden die dag mijn schoonvader begraven. Hij was aan kanker overleden. Ik stond mijn tanden te poetsen, voorover gebogen boven de wasbak, en mijn borst leek ineens zo zwaar. Automatisch voelde ik eraan en ontdekte een bult. Ik schrok en riep Erik, hij voelde het ook.' Connie was direct on-

gerust, maar ook uitgeput van alle emoties van die dag. 'Op dat moment konden we toch niks doen, dus zijn we gaan slapen. Op maandag kon ik al terecht in het ziekenhuis voor een mammografie en puncties. Ik wist dat het mis was, maar ergens had ik toch nog hoop dat het goedaardig was.' De officiële uitslag volgde vier dagen later. Connie had drie tumoren in haar borst en een hele agressieve vorm van kanker. 'Moet mijn borst eraf', vroeg ik? 'Ja', zei de arts. Ik staarde naar buiten, nee, nee, nee riep ik, dit kan niet waar zijn, ik ben pas 35 jaar en moeder van drie jonge dochters.' Nicole, Manouk en Amé, de drie kinderen van Connie en Erik, waren toen negen, zeven en één jaar. Ze besloten eerlijk te vertellen wat er met Connie aan de hand was. 'Ze moesten erg huilen, opa was net overleden aan kanker, dan gaat mama ook dood, dachten ze.'

Connie bleek ook uitzaaingen te hebben in haar lymfklieren, maar niet in haar botten en lever. 'Een enorme opluchting. Toen wist ik, ik kan gaan vechten tegen de ziekte en beter worden.' Ze begon aan een anderhalf jaar durend behandeltraject: een operatie waarbij haar borst werd verwijderd, bestraling, chemotherapie en een hormoonkuur. Tijdens de behandelingen in het Antoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis bad Connie vaak meerdere keren per dag voor kracht. 'Na elk gebed kreeg ik rust en energie. Het was of ik >>

'Ik ervoer de kracht en grootheid van God, Hij kon me helpen'

de stekker erin plugde bij God en Hij kracht naar beneden stuurde.' Soms was ze bang, dat de kanker toch in haar botten of organen zou zitten. 'Dan ging ik paniekerig het gebed in, maar tijdens het bidden werd ik vanzelf rustig. Het voelde dan alsof ik heen en weer werd gewiegd op Jezus' schoot.' Connie vertelde andere patiënten in het ziekenhuis hoeveel troost en kracht ze uit het geloof putte. 'Mensen met kanker hebben vaak een zingevingsvraag en stonden er meestal erg voor open. Ik vroeg vaak of ik voor diegene mocht bidden. Ook had ik een mooi boekje, Cappuccino, met christelijke teksten over zingeving. Dat nam ik mee voor mensen die ik had ontmoet. Daar heb ik zulke mooie reacties op gekregen.'

Tijdens haar strijd tegen kanker is Connie altijd positief gebleven, zelfs toen ze haar haar kwijtraakte door de chemo. 'Mijn geloof hielp me om de kanker te accepteren, niemand weet wanneer hij sterft, de Here beslist dat. Je kunt ook morgen een auto-ongeluk krijgen.' Weten waar je heengaat na de dood, gaf Connie rust. 'Mocht het zover komen dan zou ik het goed krijgen in de Hemel. Alleen wilde ik mijn kinderen en man niet achterlaten.' Zichzelf in de spiegel zien nadat haar borst was verwijderd, was voor Connie het moeilijkste moment. 'Wat een zielig meisje, dacht ik, met zo'n lijf dat niet meer intact is. De tranen liepen over mijn wangen. Ik kon nog niet toelaten dat ik dat meisje in de spiegel was.' Erik speelde een belangrijke rol in de acceptatie van haar nieuwe lichaam. 'Hij reageerde zo goed toen hij me voor het eerst zag zonder borst. In zijn ogen zag ik liefde. Daardoor kon ik het litteken al snel zien als teken van hoop, de reden dat ik er nog was.' Connie heeft haar andere borst later preventief laten

amputeren en een reconstructie gedaan. 'Van Erik had het niet hoeven, hij vindt me ook zonder borsten de mooiste vrouw ter wereld.' Negentien jaar zijn ze getrouwd, hij heeft haar altijd ontzettend gesteund. 'Erik is heel positief ingesteld, soms een beetje een struisvogel, maar dat hielp mij wel.' Connie laat haar boek "Een borst vol" zien dat in oktober 2011 uitkwam. Er staat een foto in van haar na de borstamputatie. 'Dan weten andere vrouwen met borstkanker tenminste hoe het eruit ziet.' Het boek is gebaseerd op het plakboek dat ze bijhield in de tijd dat ze ziek was. 'Ik wil ermee laten zien hoeveel kracht ik uit de Heer heb gehaald.'

Na de behandelingen zaten er geen kankercellen meer in Connies lichaam. De vreugde hierover was maar van korte duur: begin 2012 hoorde Connie dat haar 76-jarige moeder borstkanker heeft. Ook bij haar is een borst verwijderd. Connie is veel mee geweest naar het ziekenhuis. 'Heel confronterend, ik beleefde alles opnieuw. Op een gegeven moment was ik kapot na een ziekenhuisbezoek. Voor het eerst zag ik het niet meer zitten. Ik ben gaan bidden, Here ik kan dit niet. Direct voelde ik een kracht en werd ik uit mijn sombere toestand getild. Vanaf dat moment kon ik het weer aan, en ben ik met mijn moeder meegegaan naar de volgende behandelingen.' Connies geloof heeft nooit gewankeld, ze heeft zich alleen wel eens afgevraagd waarom haar kinderen dit mee moesten maken. 'Ik zie nu dat die periode hen heel sterk heeft gemaakt. Onze band is zo hecht. Dat is het enige mooie dat hier voor hen uit is gekomen.' Binnenkort moet Connie weer op controle. 'Ik ben niet bang, maar mijn zorgeloosheid is wel verdwenen. Ik schrik van pijn, dat kan duiden op nieuwe uitzaaiingen. Maar over het algemeen denk ik: vandaag >>

Connies geloof heeft nooit gewankeld. Ze heeft zich alleen wel eens gevraagd waarom haar kinderen dit mee moesten maken.

ben ik schoon, wat er morgen gebeurt, weet niemand.' Ze is opener geworden naar de mensen van wie ze houdt. 'Ik spreek mijn liefde meer uit. Andersom hebben veel vrienden laten weten dat ze blij zijn dat ik er nog ben en hoeveel ze van me houden. Ik leef veel bewuster en voel me een bevoorrecht mens.' Ook haar relatie met God is verdiept. 'Hiervoor was ik ook Christen, ik ging naar de kerk en bad. Nu is het geloof meer verweven in mijn leven, ik probeer steeds contact met God te zoeken. Ik heb echt ervaren dat Hij mijn vriend is. Tijdens alle operaties en kuren, ik was nooit alleen.' ●

Nuttige adressen

- Op www.kankerwielhelpt.nl staan gegevens van geestelijk verzorgers. Ook ziekenhuizen bieden dit aan.
- www.alskankerjeraakt.nl - Een site voor en door Christenen met kanker.
- www.humanistischverbond.nl/diensten/geestelijk-geestelijk-verzorgers die werken vanuit een humanistische levensovertuiging.

'Na elk gebed kreeg ik rust en energie.'

Ritueel

'Wandelen, altijd na een chemo. Ik nam opwekkingsmuziek mee en voelde me dan weer blij worden. Ik maakte mijn hoofd ook leeg door te lopen, het was een uitlaatklep.'

Motto

'Bij de dag leven. Kijk niet naar morgen, dan trek je het niet. Het is eigenlijk een Bijbels principe, God geeft kracht voor iedere dag.'

Raad

'Een vriendin gaf me de tip om bietensap te drinken. Volgens haar bevatten rauwe bieten veel antioxidanten, en dat is goed voor je bloedwaardes.'